

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

5. července 2007^{*}

Ve věci C-321/05,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Østre Landsret (Dánsko) ze dne 3. srpna 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 23. srpna 2005, v řízení

Hans Markus Kofoed

proti

Skatteministeriet,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda senátu, A. Tizzano, A. Borg Barthet, M. Ilešič a E. Levits, soudci,

^{*} Jednací jazyk: dánština.

generální advokátka: J. Kokott,
vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, náměstek vedoucího soudní kanceláře,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 18. ledna 2007,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Hanse Markuse Kofoeda L. Melchior Kjeldsenem, advokat,
- za dánskou vládu J Moldem, jako zmocněncem, ve spolupráci s K. Lundgaard Hansenem, advokat,
- za vládu Spojeného království Velké Británie a Severního Irska C. Gibbs, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s J. Stratford, barrister,
- za Komisi Evropských společenství H. Støvlbækem a R. Lyalem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 8. února 2007,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 2 písm. d) a článků 8 a 11 směrnice Rady 90/434/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států (Úř. věst. L 225, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 142).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi H. M. Kofoedem a Skatteministeriet (ministerstvo daní a spotřebních daní) ohledně otázky, zda výměna podílů podléhá dani z příjmů.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

- 3 Cílem směrnice 90/434 je podle jejího prvního bodu odůvodnění zajistit, aby restrukturalizací společností z různých členských států, jako jsou fúze, rozdělení, převody aktiv a výměny akcií, nebyly kladeny překážky v podobě omezení, znevýhodnění nebo zvláštních narušení, které by vyplývaly z daňových předpisů členských států.

- 4 Za tímto účelem uvedená směrnice zavádí systém, podle něž uvedené operace nemohou samy o sobě vést k ukládání daní. Případné kapitálové zisky vztahující se k těmto operacím mohou být v zásadě zdaněny, avšak pouze ke dni, kdy fakticky vznikly.
- 5 Článek 2 písm. d) směrnice 90/434 definuje „výměnu akcií“ jako „operaci, při které společnost nabývá podíl na základním kapitálu jiné společnosti, a tím získává většinu hlasovacích práv v této společnosti, přičemž společníkům této jiné společnosti jsou výměnou za jejich cenné papíry vydány cenné papíry první společnosti a případně vyplacena hotovost nepřesahující 10 % jmenovité hodnoty, nebo pokud jmenovitá hodnota neexistuje, účetní hodnoty cenných papírů vydaných výměnou“.
- 6 Podle čl. 2 písm. g) a h) směrnice 90/434 se „nabytou společností“ rozumí „společnost, na niž jiná společnost nabývá podíl prostřednictvím výměny cenných papírů“, a „nabývajících společností“ „společnost, jež nabývá podíl prostřednictvím výměny cenných papírů“.
- 7 Článek 8 odst. 1 a 4 uvedené směrnice zní následovně:

„1. Přidělení cenných papírů představujících základní kapitál přijímající nebo nabývajících společnosti společníku převádějící nebo nabyté společnosti výměnou za jeho cenné papíry představující základní kapitál druhé společnosti při fúzi, rozdělení nebo výměně akcií nemá samo o sobě za následek zdanění příjmů, zisků nebo kapitálových zisků tohoto společníka.

[...]

4. Odstavce 1, 2 a 3 nejsou překážkou toho, aby členské státy braly při zdanění společníků v úvahu jakoukoliv výplatu hotovosti provedenou při fúzi, rozdělení nebo výměně akcií.“

- 8 Článek 11 odst. 1 písm. a) směrnice 90/434 stanoví, že „[č]lenský stát může odmítnout použít veškerá ustanovení hlav II, III a IV této směrnice nebo jejich část nebo odeprít veškeré výhody z nich plynoucí, je-li zjevné, že hlavním cílem nebo jedním z hlavních cílů [...] výměny akcií je daňový únik či vyhnutí se daňovým povinností“.

Vnitrostátní právní úprava

- 9 V dánském právu spadá daňové nakládání s výměnou akcií jednak pod zákon o zdaňování kapitálových zisků při převodu cenných papírů (aktieavancebeskatningsloven) ze dne 15. září 1993 (*Lovtidende* 1993, s. 4171, dále jen „aktieavancebeskatningsloven“), a jednak pod zákon o systému zdanění při fúzích (fusionsskatteloven) ze dne 27. srpna 1992 (*Lovtidende* 1992, s. 3374, dále jen „fusionsskatteloven“).

- 10 Článek 13 aktieavancebeskatningsloven stanoví:

„1. Při výměně akcií mohou akcionáři nabyté společnosti využít možnosti zdanění podle článků 9 a 11 fusionsskatteloven, pokud nabývající i nabytá společnost jsou společnostmi členského státu ve smyslu článku 3 směrnice 90/434/EHS. Za datum výměny akcií se považuje datum fúze. Výměna akcií musí být provedena nejvýše do šesti měsíců po prvním dni výměny.

2. „Výměnou akcií“ ve smyslu odstavce 2 se rozumí operace, při které společnost nabývá podíl na základním kapitálu jiné společnosti, a tím získává většinu hlasovacích práv v této společnosti, přičemž akcionářům této jiné společnosti jsou výměnou za převedené akcie vydány cenné papíry první společnosti a případně vyplacena hotovost nepřesahující 10 % jmenovité hodnoty, nebo pokud jmenovitá hodnota neexistuje, účetní hodnoty cenných papírů vydaných výměnou.

[...]“

- 11 Článek 9 fusionsskatteloven, na který odkazuje čl. 13 odst. 1 aktieavancebeskatningsloven, zní následovně:

„Akcie převádějící společnosti [nabyté společnosti] se považují za převedené akcionářem na třetí osobu, pokud za ně byla přijata jiná odměna než akcie přijímající společnosti [nabývající společnosti]. [...]

[...]“

- 12 Článek 11 fusionsskatteloven stanoví:

„1. S akciemi emitovanými přijímající společností [nabývající společností], které přijmou jako odměnu za převedené cenné papíry společností převádějící společnosti

[nabyté společnosti], se za účelem stanovení obecných nebo zvláštních příjmů nakládá tak, jako by byly nabyty v tentýž den a za tutéž cenu jako převedené akcie. [...]

[...]“

- 13 Je nesporné, že v době skutkového stavu ve věci v původním řízení neobsahovalo dánské právo žádné zvláštní ustanovení provádějící článek 11 směrnice 90/434.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 14 H. M. Kofoed a N. Toft se podíleli rovným dílem na základním kapitálu Cosmopolit Holding ApS (dále jen „Cosmopolit“), společnosti s ručením omezeným podle dánského práva se základním kapitálem ve výši 240 000 DKK.
- 15 Dne 85. října 1993 každý z nich získal jednu ze dvou akcií o hodnotě 1 IEP, které tvořily základní kapitál společnosti s ručením omezeným podle irského práva, Dooralong Ltd (dále jen „Dooralong“).
- 16 Dooralong poté zvýšila svůj základní kapitál vydáním 21 000 nových akcií po 1 IEP.

- 17 Dne 29. října 1993 vyměnili H. M. Kofoed a N. Toft všechny své podíly na společnosti Cosmopolit za veškeré nově vydané akcie společnosti Dooralong. Po této výměně tedy každý držel 10 501 akcií Dooralong. Dooralong pak disponovala celým základním kapitálem Cosmopolit.
- 18 Dne 1. listopadu 1993 přijala Dooralong dividendu ve výši 2 742 616 IEP (kolem 85 000 000 DKK) od své nově získané dceřiné společnosti Cosmopolit, jejíž vlastní kapitál se tím snížil na 1 709 806 DKK.
- 19 Dne 3. listopadu 1993 rozhodla valná hromada Dooralong o rozdělení dividend ve výši 2 742 116 IEP mezi své dva společníky H. M. Kofoeda a N. Tofta.
- 20 V rámci vyměření své daně z příjmů za rok 1993 uvedl H. M. Kofoed ve svém daňovém přiznání, že výměnu podílů Cosmopolit za nové akcie Dooralong má být osvobozena od daně. Dánská daňová správa toto přiznání odmítla a měla za to, že na rozdělení dividendy je třeba pohlížet jako na součást operace výměny akcií, čímž byla překročena maximální hranice 10 % jmenovité hodnoty cenných papírů vydaných výměnou, stanovená směrnicí 90/434 pro případné vyplacení hotovosti. Podle názoru této správy nemohla být uvedená výměna podílů osvobozena od daně podle této směrnice.
- 21 H. M. Kofoed poté napadl u Landsskatteretten rozhodnutí daňové správy, podle kterého neměla být podle směrnice 90/434 dotčená výměna podílů osvobozena od daně. Jelikož bylo toto rozhodnutí ponecháno v platnosti, podal H. M. Kofoed žalobu k Østre Landsret.

- 22 Za těchto okolností se Østre Landsret rozhodl přerušit řízení a předložit Soudnímu dvoru k rozhodnutí následující předběžnou otázku:

„Musí být čl. 2 písm. d) směrnice Rady 90/434/EHS [...] ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států vykládán v tom smyslu, že k výměně akcií ve smyslu směrnice nedojde, pokud účastníci výměny akcií současně s dohodou o výměně oznámili, aniž tím byli právně vázáni, že na první valné hromadě nabývajících společností, která se uskuteční po provedení výměny, zamýšlejí hlasovat o rozdělení dividend vyšších než 10 % jmenovité hodnoty cenných papírů vydaných výměnou a tato dividendy byla skutečně vyplacena?“

K předběžné otázce

- 23 Podstatou předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda za takových okolností, jako jsou okolnosti ve věci v původním řízení, brání čl. 8 odst. 1 směrnice 90/434 zdanění takové výměny podílů, jako je dotyčná výměna.

V této souvislosti se předkládající soud nejprve táže, zda taková výměna podílů představuje „výměnu akcií“ ve smyslu čl. 2 písm. d) této směrnice a konkrétněji, zda taková dividendy, jaká byla vyplacena, musí být zahrnuta do výpočtu vyplacené hotovosti, stanovené v posledně uvedeném článku, či nikoliv.

Zadruhé je podstatou otázky předkládajícího soudu, zda může daňová správa reagovat na případné zneužití práva, ačkoliv vnitrostátní zákonodárce nepřijal žádná zvláštní opatření k provedení článku 11 směrnice 90/434.

Ke kvalifikaci „výměny akcií“ ve smyslu směrnice 90/434

- 24 Úvodem je třeba připomenout, že čl. 8 odst. 1 směrnice 90/434 zakazuje při výměně akcií u společníků nabyté společnosti zdanění přidělení cenných papírů.
- 25 Podle definice obsažené v čl. 2 písm. d) této směrnice se rozumí „výměnou akcií“ „operace, při které společnost nabývá podíl na základním kapitálu jiné společnosti, a tím získává většinu hlasovacích práv v této společnosti, přičemž společníkům této jiné společnosti jsou výměnou za jejich cenné papíry vydány cenné papíry první společnosti a případně vyplacena hotovost nepřesahující 10 % jmenovité hodnoty, nebo pokud jmenovitá hodnota neexistuje, účetní hodnoty cenných papírů vydaných výměnou“.
- 85 Ve věci v původním řízení není sporné, že dotyčná výměna podílů byla v zásadě provedena v souvislosti s operací nabytí ve smyslu uvedeného ustanovení.
- 27 Účastníci řízení se nicméně neshodují v otázce, zda musí být dividenda vyplacená společností Dooralong H. M. Kofoedovi a N. Toftovi krátce po této výměně podílů považována za součást této operace nabytí, či nikoliv. V případě kladné odpovědi by byla překročena hranice 10 % vyplacení hotovosti stanovená v čl. 2 písm. d) směrnice 90/434, což by vedlo ke zdanění uvedené výměny podílů.
- 28 V tomto ohledu je třeba konstatovat, jak uvedla generální advokátka v bodech 44 až 47, jakož i 52 a 53 svého stanoviska, že pojem „vyplacení hotovosti“ ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 90/434 se vztahuje na peněžitá plnění, která mají povahu pravého

protiplnění ve vztahu k operaci nabytí, totiž plnění, která byla závazně dohodnuta kromě vydání cenných papírů nabývajících společnosti, a to nezávisle na případných motivech této operace.

- 29 Z uspořádání a režimu směrnice 90/434 totiž vyplývá, že vyplacení hotovosti a operace nabývání jsou součástí stejné transakce. Hotovost je totiž nedílnou součástí protiplnění, které nabývajících společnost platí společníkům nabyté společnosti s cílem získat většinový podíl na této posledně uvedené společnosti.
- 30 Soudní dvůr již rovněž měl příležitost k upřesnění, že z čl. 2 písm. d), jakož i z obecné systematiky směrnice 90/434 vyplývá, že společný systém zdanění, který zahrnuje různá daňová zvýhodnění, se použije stejnou měrou na všechny operace fúze, rozdělení, převodu aktiv a výměny akcií nezávisle na tom, zda jsou jejich důvody finanční, hospodářské nebo čistě daňové (viz rozsudek ze dne 17. července 1997, Leur-Bloem, C-28/95, Recueil, s. I-4161, bod 36).
- 31 Jako „vyplacení hotovosti“ ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 90/434 tedy nelze kvalifikovat peněžité plnění vydané nabývajících společností společníkům nabyté společnosti pouze na základě existence určité časové nebo jiné spojitosti s operací nabytí nebo případného podvodného úmyslu. Je naopak nezbytné ověřit v každém projednávaném případě s ohledem na všechny okolnosti jako celek, zda má dotyčné plnění vzhledem k operaci nabytí povahu závazného protiplnění.
- 32 Tento výklad je potvrzen cílem směrnice 90/434, který spočívá v odstranění daňových překážek přeshraničních restrukturalizací tím, že bude jednak zajištěno, že případné zvýšení hodnoty podílů na společnosti nebude zdaněno před jeho

faktickým uskutečněním, a jednak, že bude zamezeno tomu, aby operace s velmi významnými kapitálovými zisky realizovanými při výměně podílů nepodléhaly dani pouze proto, že se uskutečnily v rámci restrukturalizace.

- 33 Ve věci v původním řízení je třeba konstatovat, že nic ve spisu neprokazuje, že by dotyčná dividenda byla nedílnou součástí protiplnění, které zaplatila Dooralong za nabytí Cosmopolit, což je nezbytnou podmínkou pro to, aby mohla být kvalifikována jako „vyplacení hotovosti“ ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 90/434. Naopak, podle předkládajícího soudu je nesporné, že nikdy nebyla uzavřena dohoda mezi H. M. Kofoedem a N. Toftem, jakož i Dooralong, která by zavazovala Dooralong k rozdělení této dividendy.
- 34 Za těchto okolností nemůže být dotyčná dividenda v původním řízení zahrnuta do výpočtu „vyplacené hotovosti“ stanovené v čl. 2 písm. d) směrnice 90/434.
- 35 Dotyčná výměna podílů tedy nespadá pod čl. 8 odst. 1 směrnice 90/434, což znamená, že její zdanění je v zásadě zakázáno.
- 36 Jelikož předkládající soud a dánská vláda nicméně opakovaně zdůrazňují, že uvedená výměna podílů byla provedena bez jakéhokoli obchodního důvodu a s jediným cílem dosáhnout úspory na daních, je třeba se zabývat rovněž otázkou použití uvedeného čl. 8 odst. 1 za předpokladu případného zneužití práva.

K možnosti přihlédnout k případnému zneužití práva

- 37 Podle čl. 11 odst. 1 písm. a) směrnice 90/434 mohou členské státy odmítnout z výjimečných důvodů a ve zvláštních případech použití veškerých ustanovení této směrnice nebo jejich části nebo odepřít veškeré výhody plynoucí z operace výměny akcií, je-li jejím hlavním cílem nebo jedním z hlavních cílů daňový únik či vyhnutí se daňovým povinnostem. Stejně ustanovení krom toho upřesňuje, že skutečnost, že operace není prováděna z platných hospodářských důvodů, jako je restrukturalizace nebo racionalizace činnosti společností účastnících se této operace, může vést k předpokladu, že tato operace má takový cíl (viz v tomto smyslu rozsudek Leur-Bloem, viz výše, body 38 a 39).
- 38 Článek 11 odst. 1 písm. a) směrnice 90/434 tak vyjadřuje obecnou zásadu práva Společenství, podle níž je zakázáno zneužití práva. Procesní subjekty se nemohou podvodně nebo zneužívajícím způsobem dovolávat norem práva Společenství. Jejich použití totiž nemůže být rozšířeno až do té míry, aby zahrnovalo i zneužívající praktiky hospodářských subjektů, tedy operace, které nejsou uskutečněny v rámci běžných obchodních transakcí, avšak pouze za účelem obejití pravidel stanovených právem Společenství (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 9. března 1999, Centros, C-212/97, Recueil, s. I-1459, bod 24; ze dne 21. února 2006, Halifax a další, C-255/02, Sb. rozh. s. I-1609, body 68 a 69; ze dne 6. dubna 2006, Agip Petroli, C-456/04, Sb. rozh. s. I-3395, body 19 a 20, jakož i ze dne 12. září 2006, Cadbury Schweppes a Cadbury Schweppes Overseas, C-196/04, Sb. rozh. s. I-7995, bod 35).
- 39 Ve věci v původním řízení je pravdou, jak podotýká generální advokátka v bodě 59 svého stanoviska, že existují určité nepřímé důkazy, které by případně mohly odůvodnit použití čl. 11 odst. 1 písm. a) směrnice 90/434.

- 40 Nicméně nejprve je třeba si položit otázku, zda i při absenci zvláštního předpisu provádějícího čl. 11 odst. 1 písm. a) směrnice 90/434 do vnitrostátního práva lze ve věci v původním řízení toto ustanovení použít.
- 41 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle článků 10 ES a 249 ES mají všechny členské státy, jimž je směrnice určena, povinnost ve svém vnitrostátním právním řádu přijmout veškerá opatření nezbytná k zajištění plné účinnosti směrnice v souladu s cílem, jenž sleduje (viz zejména rozsudky ze dne 10. března 2005, Komise v. Německo, C-531/03, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 16, a ze dne 16. června 2005, Komise v. Itálie, C-456/03, Sb. rozh. s. I-5335, bod 50).
- 42 Kromě toho zásada právní jistoty brání tomu, aby směrnice samy o sobě zakládaly povinnosti jednotlivci. Proto se členský stát nemůže směrnic jako takových dovolávat vůči jednotlivci (viz zejména rozsudky ze dne 11. června 1987, Pretore di Salò v. X, 14/86, Recueil, s. 2545, body 19 a 20; ze dne 8. října 1987, Kolpinghuis Nijmegen, 80/86, Recueil, s. 3969, body 9 a 13; ze dne 26. září 1996, Arcaro, C-168/95, Recueil, s. I-4705, body 36 a 37, jakož i ze dne 3. května 2005, Berlusconi a další, C-387/02, C-391/02 a C-403/02, Sb. rozh. s. I-3565, body 73 a 74).
- 43 Je třeba nicméně zaprvé zdůraznit, že podle samotného čl. 249 třetího pododstavce ES mají členské státy právo volby formy a prostředků provedení směrnic, které umožní zajistit co nejlépe výsledek, k němuž tyto směrnice směřují (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 16. června 2005, Komise v. Itálie, C-456/03, viz výše, bod 51).
- 44 Provedení směrnice do vnitrostátního práva tudíž nevyžaduje nutně v každém členském státě legislativní zásah, pokud je právní situace vyplývající z vnitrostátních

opatření k jejímu provedení dostatečně určitá a jasná k tomu, aby dotčeným jednotlivcům umožnila seznámit se s rozsahem jejich práv a povinností. Jak uvedla generální advokátka v bodě 62 svého stanoviska, k provedení směrnice rovněž může v závislosti na jejím obsahu v určitých případech postačovat všeobecný právní kontext, takže formální a výslovné převzetí ustanovení směrnice do zvláštního vnitrostátního právního předpisu není nutné (viz rozsudky ze dne 16. června 2005, Komise v. Itálie, viz výše, bod 51, a ze dne 6. dubna 2006, Komise v. Rakousko, C-428/04, Sb. rozh. s. I-3325, bod 99).

⁴⁵ Zadruhé je třeba připomenout, že veškeré orgány členského státu jsou při uplatňování vnitrostátního práva povinny vykládat toto právo v co možná největším rozsahu ve světle znění a účelu směrnic Společenství, aby tak dosáhly výsledku jimi zamýšleného. Tento požadavek konformního výkladu přitom sice nemůže jít tak daleko, aby směrnice sama o sobě a nezávisle na vnitrostátním prováděcím aktu ukládala povinnosti jednotlivcům nebo stanovovala či zpříšňovala trestní odpovědnost těch, kteří jednájí v rozporu s jejími ustanoveními, avšak uznává se, že členský stát může v zásadě namítat vůči jednotlivcům konformní výklad vnitrostátního práva (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky Kolpinghuis Nijmegen, body 12 až 14, a Arcaro, body 41 a 42).

⁴⁶ Ve věci v původním řízení, jak podotýká generální advokátka v bodě 63 svého stanoviska, je tedy věcí předkládajícího soudu, aby zkoumal, zda v dánském právu existuje ustanovení nebo obecná zásada, podle kterých je zakázáno zneužití práva, nebo zda existují jiná ustanovení týkající se daňového úniku či vyhnutí se daňovým povinností, která by mohla být vykládána v souladu s čl. 11 odst. 1 písm. a) směrnice 90/434, a mohla proto odůvodnit zdanění dotyčné výměny podílů (viz rovněž rozsudek ze dne 19. ledna 1982, Becker, 8/81, Recueil, s. 53, bod 34).

⁴⁷ Předkládajícímu soudu případně přísluší, aby ověřil, zda ve věci v původním řízení jsou dány podmínky použití takových vnitřních ustanovení.

- 48 S ohledem na výše uvedené je tedy na předběžnou otázku třeba odpovědět, že za takových okolností, jako jsou okolnosti ve věci v původním řízení, nelze takovou dividendu, jaká byla zaplacená, zahrnout do výpočtu „vyplacené hotovosti“ stanovené v čl. 2 písm. d) směrnice 90/434, a že tudíž předmětná výměna podílů představuje „výměnu akcií“ ve smyslu čl. 2 písm. d) této směrnice.

Článek 8 odst. 1 směrnice 90/434 tedy v zásadě brání zdanění takové výměny podílů, ledaže by mohly být normy vnitrostátního práva týkající se zneužití práva, daňového úniku či vyhnutí se daňovým povinnostem vykládány v souladu s čl. 11 odst. 1 písm. a) uvedené směrnice, a z tohoto důvodu odůvodňovat její zdanění.

K nákladům řízení

- 49 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Za takových okolností, jako jsou okolnosti ve věci v původním řízení, nelze takovou dividendu, jaká byla zaplacená, zahrnout do výpočtu „vyplacené

hotovosti“ stanovené v čl. 2 písm. d) směrnice Rady 90/434/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převezech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států, a že tudíž předmětná výměna podílů představuje „výměnu akcií“ ve smyslu čl. 2 písm. d) této směrnice.

Článek 8 odst. 1 směrnice 90/434 tedy v zásadě brání zdanění takové výměny podílů, ledaže by mohly být normy vnitrostátního práva týkající se zneužití práva, daňového úniku či vyhnutí se daňovým povinnostem vykládány v souladu s čl. 11 odst. 1 písm. a) uvedené směrnice, a z tohoto důvodu odůvodňovat její zdanění.

Podpisy.